

Betreft: Hierbij geef ik graag reactie op internetconsultatie sluiten jacht op haas en konijn.

Utrecht, 9 juni 2022

L.S.,

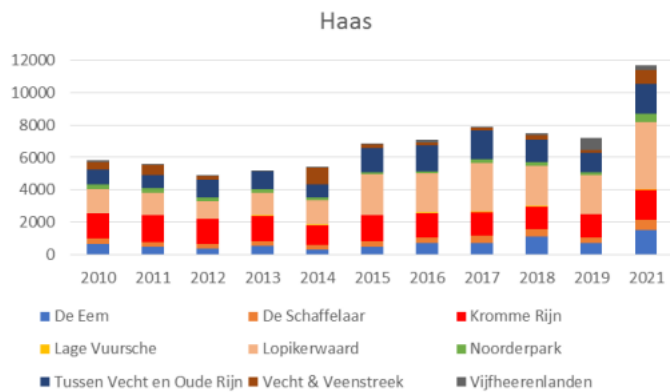
Middels deze brief een beknopte reactie op de internetconsultatie sluiten jacht op haas en konijn.

Met scherpe en geïnteresseerde blik volg ik al vanaf mijn eerste levensjaar de natuur in het Kromme Rijn gebied waar ik ben opgegroeid te Werkhoven, Utrecht. Ik groeide op het platteland op, nog steeds het huis waar mijn ouders wonen. We hadden veel dieren als schapen, konijnen, kippen, kalkoenen, geiten, konijnen, een paard, honden, fazanten enzovoorts. De liefde voor dieren krijg je als kind op die manier meer dan mee. Maar ook de realiteit. De realiteit dat er dieren sterven, dat een ziek dier soms dood gemaakt moet worden, dat er teveel mannetjes in de natuur zijn en daarom ook de hanen vaak het "haasje waren". Al die momenten maak je mee op het platteland. Het voeden, het fokken, het groeien maar ook de sterfte en soms het doden. De kern is altijd simpel geweest, zowel op de "kinderboerderij" als in de natuur om ons huis heen. Balans. 1 Ram heeft nou eenmaal 6 ooien. Net als een Reebok meer dan 6 geiten heeft. Dit doet wat met ander mannelijk wild en populaties zowel binnen als buiten de hekken van ons erf blijven niet natuurlijk in balans. Misschien wel als er geen hekken zouden zijn? Ik weet het niet. Maar door het Nederlands wegennet, de vele huizen, de sedem velden, de zonnepanelen, de niet natuurlijke poldersloten, kanalen en andere door de mens gecreëerde hekken, grenzen of afscheidingen is de situatie exact hetzelfde als op de "kinderboerderij" van thuis. Is dat erg? **Nee. Dat maakt de mens namelijk onderdeel van de natuur.** Behalve er naar kijken en praten over de natuur of hem aanschouwen ben je op het platteland onlosmakelijk onderdeel van de natuur. Je snapt de natuur beter, je weet dat je er hard voor moet werken, maar er ook o zoveel voor terug krijgt. De fauna is net als mijn flora, mijn moestuin. Je stopt er iets kleins in en je krijgt er bergen voor terug. In liefde, in schoonheid en in vruchten. Want net als mijn moestuin die met liefde en aandacht bergen groente produceert zo produceert ook de "kinderboerderij" en ons jachtgebied daaromheen bergen vol schoonheid, liefde en vruchten. Dat die vruchten ook wild kunnen zijn licht misschien gevoeliger voor veel mensen die hier niet vandaan komen. Die niet op het platteland opgegroeid zijn. Die niet zelf de zaadjes geplant hebben. Die geen liefde en input gegeven hebben maar enkel in hun auto langsrijden en toeschouwer zijn. Dat snap ik heel goed. Als je puur kijkt en observeert maar niets teruggeeft, niet laat groeien en geen volledige "cycle" mee maakt, dan ben je ook geen onderdeel van de natuur en hoor je dat ook niet te zijn in dat gebied. Net als dat ik mij niet wil inmengen in het jachtgebied van een ander, of mij niet wil bemoeien met het gemeentelijk beleid in een andere gemeente en het wel of geen drempel in een straat waar ik niet woon, dan wel de politieke partij in een staat waar ik niet woon. Je moet je grenzen kennen.

Ik denk ook dat dit de reden is dat er in het Kromme Rijn gebied een stuk rijkere natuur is dan in vele andere gebieden. Er is een extreem actieve groep betrokken grondeigenaren, jachthouders, vrijwilligers en natuurliefhebbers dat wel onderdeel is van de natuur en zich er dagelijks voor inzet. Een belangrijk onderdeel van die inzet, van balans, van verantwoordelijkheid nemen is weten wat er zit. De beste manier daarvoor is veel in het veld zijn en uiteraard ook door tellingen. Tellingen die vakkundig gebeuren door mensen uit het gebied op momenten die passen bij het gebied en passen bij het dier. Zo is een haas en een konijn overwegend een nachtdier. Net als een vos. Wie daar woont die weet dat en die snapt dat. Tellen zal dan dus ook op de juiste en passende manier gebeuren om er op een goede en consistente manier achter te komen wat de populatie is, en daar naar te handelen. Zo jaag je niet als je minder telt dan verwacht, en als je minder telt dan past bij een goede stand en balans in jouw jachtveld. Zo simpel is het. Zo dun je ook geen peren boom als er

nauwelijks peren aan zitten. Zo heb ik dat al vanaf mijn eerste levensjaar meegekregen en om die reden jagen we ook al jaren niet meer op konijnen. Dat is ook goed te zien in alle afschot cijfers want naast tellingen worden die ook goed bijgehouden. Zelfs als die cijfers naast elkaar gehouden worden kun je trends mooi vergelijken en zie je dat er bij minder tellingen altijd minder afschot plaats vindt. Logisch. Net als in de moestuin. Het jachtgebied is immers voor de meeste mensen uit dit gebied hun eigen achtertuin. Daar zorg je voor.

Nu gaat het met de haas in onze WBE de laatste jaren juist erg goed. Dit blijkt ook uit de cijfers:

Kijk je echter naar cijfers van vogeltellers, die niet uit het gebied komen, wiens achtertuin het niet is, die enkel overdag tellen (vogels zijn dagdieren), die in de basis niet naar hazen zoeken of kijken, dan kom je uiteraard tot andere cijfers. Je zou je bijna afvragen of deze vogeltellers überhaupt het gedrag van een haas snappen, en als je omhoog kijkt, dan zie je uiteraard niet wat er beneden gebeurd. Het resultaat is vreemde cijfers. Schrikbarende cijfers. Cijfers die inderdaad alle alarmbellen moeten doen rinkelen. Dat snap ik maar al te goed. Want als deze cijfers ook maar enigszins in de buurt van de waarheid zouden zijn dan zouden we ons als land diep moeten schamen. Dan het echt 5 voor twaalf zijn en reden tot alarm én reden tot het sluiten van jacht op haas en konijn.

Gelukkig is dat niet zo. Daar ben ik echt ontzettend blij mee. Blij voor mijn eigen tuin, mijn eigen achtertuin, mijn jachtgebied, mijn natuur, maar nog blijer voor de haas. Het gaat goed met de haas.

Mijn oproep is dan ook simpel. Laten we nadenken en laten we doen wat het beste is voor de natuur. Laat de natuur de natuur in zijn eigen gebied. En op het platteland daar zijn deze mensen, deze jagers, deze grondeigenaren, deze natuurliefhebbers, onderdeel van de natuur. Dus laten we niet enkel de toeschouwer zijn die 1 keer per jaar langskomt. Laten we niet de teller zijn die naast al zijn vogels gelukkig ook nog 1 haas ziet. Om de natuur in balans te houden zijn de mensen die er wonen nodig. Voor alles wat zij zaaien, groeien, snoeien en oogsten. Want dat is natuur. En dat vereist balans. Dit wetsvoorstel verwijderd de mensen die wonen in het gebied uit die balans. Het haalt hun invloed weg, terwijl juist die invloed de balans is, de balans op hun "kinderboerderij", in hun moestuin en de balans in de natuur daaromheen.